

2. neděle v mezidobí rok B (2024)

1. čtení - 1 Sam 3,3b-10.19

Mluv, Hospodine, tvůj služebník poslouchá.

Čtení z první knihy Samuelovy.

Samuel spal ve svatyni, kde byla Boží archa. Tu Hospodin zavolal: "Samueli!" On odpověděl: "Tady jsem." Běžel k Elimu a řekl: "Tady jsem, volal jsi mě." On pravil: "Nevolal jsem tě, vrať se a spi." Šel tedy spát. Hospodin zavolal podruhé: "Samueli!" Samuel vstal, šel k Elimu a řekl: "Tady jsem, volal jsi mě." On odpověděl: "Nevolal jsem tě, synu můj; vrať se a spi." Samuel totiž neznal Hospodina, protože se mu Hospodin ještě nezjevil ve slově. Hospodin zavolal opět Samuela, potřetí. Vstal tedy, šel k Elimu a řekl: "Hle, tady jsem, volal jsi mě." Tu Eli pochopil, že chlapce volal Hospodin. Eli proto řekl Samuelovi: "Jdi spát. Bude-li pak volat, řekni: `Mluv, Hospodine, tvůj služebník poslouchá.'" Samuel tedy šel spát na své místo. Hospodin přišel, zastavil se a volal jako dříve: "Samueli, Samueli!" A Samuel řekl: "Mluv, tvůj služebník poslouchá." Samuel rostl a Hospodin byl s ním a nedopustil, aby nějaké jeho slovo přišlo nazmar.

Mezizpěv – Žl 40,2+4ab.7-8a.8b-9.10

Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.

Pevně jsem doufal v Hospodina,
on se ke mně sklonil a vyslyšel mé volání.
Novou píseň vložil mi do úst,
chvalozpěv našemu Bohu.

V obětních darech si nelibuješ,
zato jsi mi otevřel uši.
Celopaly a smírné oběti nežádáš,
tehdy jsem řekl: "Hle, přicházím.

Ve svitku knihy je o mně psáno.
Rád splním tvou vůli, můj Bože,
tvůj zákon je v mém nitru."

Spravedlnost jsem zvěstoval ve velkém shromáždění,
svým rtům jsem nebránil, ty to víš, Hospodine!

2. čtení – 1 Kor 6,13c-15a.17-20

Vaše těla jsou údy Kristovými.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korint'anům.

(Bratři!) Tělo není pro smilnění; je pro Pána a Pán pro tělo. A Bůh, který vzkřísil Pána, vzkřísí svou mocí také nás. Nevíte, že vaše těla jsou údy Kristovými? Kdo se však oddá Pánu, je s ním jeden duch. Utíkejte před smilstvem! Každý jiný hřích, kterého se člověk dopustí, je mimo tělo. Kdo se však oddá smilnění, prohřešuje se proti vlastnímu tělu. Nebo nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha Svatého, který ve vás bydlí a kterého vám dal Bůh, a že proto už nepatříte sami sobě? Byli jste přece koupeni, a to za (vyskou) cenu. Oslavujte proto Boha svým tělem.

Zpěv před evangeliem – Srov. Jan 1,41.17b

Aleluja. Nalezli jsme Mesiáše, to je Krista. Milost a pravda přišly skrze něho. Aleluja.

Evangelium – Jan 1,35-42

Viděli, kde bydlí, a zůstali u něho.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Jan stál se dvěma ze svých učedníků. Pohlédl na Ježíše, jak jde kolem, a řekl: "Hle, beránek Boží!" Ti dva učedníci slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem. Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním. Zeptal se jich: "Co byste chtěli?" Odpověděli mu: "Rabbi" - to přeloženo znamená Mistře - "kde bydlíš?" Řekl jim: "Pojďte a uvidíte!" Šli tedy, viděli, kde bydlí, a ten den zůstali u něho; bylo kolem čtyř hodin odpoledne. Jeden z těch dvou učedníků, kteří to od Jana slyšeli a šli za ním, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Ten nejdříve našel svého bratra Šimona, řekl mu: "Našli jsme Mesiáše!" - to přeloženo znamená Kristus - a přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohlédl a řekl: "Ty jsi Šimon, syn Janův. Budeš se jmenovat Kéfas," to je v překladu Petr (Skála).

Homilie

Drazí bratři a sestry!

Většina z nás se stala katolíky jako děti, když nás rodiče přinesli do kostela na křest. To z nás činí „katolíky od narození“; termín, který v sobě nese pozitivní i negativní význam. Z té pozitivní stránky jsou naše srdce otevřená pro pravdy evangelia už od raného dětství. Ale z té negativní stránky, pokud vyrůstáme v katolickém prostředí, můžeme vyrůstat v přesvědčení, že všechno je bezva, aniž bychom zkoumali svoji víru, anebo se sami za sebe rozhodli, zdali opravdu chceme věřit v Ježíše. Pravdou je, že všichni se musíme v určité chvíli života rozhodnout pro Ježíše sami za sebe. Všichni musíme ve svém srdci vyznat: „Nalezl jsem Mesiáše“ (Jan 1,41). Právě to se stalo Ondřejovi a Petrovi v dnešním evangeliu a právě tím by měl projít každý z nás. Co vedlo tyto dva muže a ostatní učedníky k tomu, aby následovali Ježíše tak radikálně? Jednoduše řečeno, přišli na to, kdo je. Najednou ho viděli jako Pána a Spasitele, Mesiáše a Zachránce, a toto zjištění změnilo jejich dosavadní život. My, co jsme katolíky od narození, můžeme použít dnešní evangelium jako „urychlovač“ na to, abychom si položili otázku: „Co si myslím, kdo je Ježíš?“ Ondřej a Petr přijali Ježíšovo pozvání „pojďte a uvidíte“ a jejich srdce se změnilo (Jan 1,39). A tato proměna srdce spustila proces změny jejich smýšlení. Začali myslet a konat jinak. Ježíš chce mít stejný vliv na náš život. Chce změnit způsob, jakým uvažujeme a konáme. Tato obnova našeho smýšlení může trvat celý život, stejně jako tomu bylo v případě apoštolů. Ale to, co se stalo jim, musí se stát také nám: každý proces „proměny smýšlení“ se začíná „změnou srdce“. Musíme se setkat s Ježíšem. Nám, katolíkům, nestačí, že jsme se „narodili“ v církvi, protože si to tak přáli naši rodiče. Každý z nás musí sám za sebe říct: „Nalezl jsem Mesiáše!“ Amen.